

Προσφυγή της 14ης Οκτωβρίου 2011 — Stichting Greenpeace Nederland και PAN Europe κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-545/11)**

(2011/C 355/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Stichting Greenpeace Nederland (Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) και Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Klooststra, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να αναγνωρίσει ότι η απόφαση της Επιτροπής της 10ης Αυγούστου 2011 αντιβαίνει στη Σύμβαση του Aarhus για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη σε θέματα περιβάλλοντος, στον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 ⁽¹⁾ και στον κανονισμό (ΕΚ) 1367/2006 ⁽²⁾.
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 10ης Αυγούστου 2011 και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως υποστηρίζεται ότι το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 δεν παρέχει στα κράτη μέλη δικαίωμα αρνησικυρίας και, επομένως, η καθής δύναται να μη στηριχθεί στην άποψη κράτους μέλους περί του αν η εξαίρεση την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού τυχάνει ή όχι εφαρμογής στην περίπτωση της αιτήσεως για την παροχή πληροφοριών που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο υποστηρίζεται ότι δεν πρέπει να τύχει εφαρμογής η εξαίρεση όσον αφορά τη γνωστοποίηση πληροφοριών, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, λόγω της υπάρξεως υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος για τη αιτηθείσα γνωστοποίηση πληροφοριών, δεδομένου ότι πληρούνται εν προκειμένω οι προϋποθέσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1367/2006.
- 3) Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσαλλόμενη απόφαση αντιβαίνει στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 και στο άρθρο 4 της Συμβάσεως του Aarhus, καθόσον:
 - Η καθής δεν προέβη σε εκτίμηση του συγκεκριμένου κινδύνου προκλήσεως ζημίας στα προβληθέντα εμπορικά συμφέροντα, λόγω της γνωστοποίησης των πληροφοριών που ζητήθηκαν, και
 - δεν προέβη σε στάθμιση των οικείων εμπορικών συμφερόντων και του γενικού συμφέροντος για τη γνωστοποίηση στοιχείων που αφορούν το περιβάλλον, όπως προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, της Συμβάσεως του Aarhus.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση κατά την οποία κριθεί ότι η Σύμβαση του Aarhus δεν είναι άμεσα εφαρμόσιμη, το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 πρέπει να εφαρμοστεί κατά τον πλέον σύμφωνο με τη Σύμβαση τρόπο.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001 L 145, σ. 43).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ 2006 L 264, σ. 13).

Προσφυγή της 11ης Οκτωβρίου 2011 — Technion — Israel Institute of Technology και Technion Research & Development κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-546/11)**

(2011/C 355/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Technion — Israel Institute of Technology (Χάιφα, Ισραήλ) και Technion Research & Development Foundation Ltd (Χάιφα) (εκπρόσωποι: D. Grisay και D. Piccininno, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να δεχθεί την παρούσα προσφυγή ακυρώσεως που ασκείται βάσει του άρθρου 263 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης,
- να την κρίνει παραδεκτή και,
- κυρίως, να κρίνει την προσφυγή βάσιμη και να ακυρώσει την απόφαση της Γενικής Διευθύνσεως «Κοινωνία των πληροφοριών και Μέσα ενημέρωσης» της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Αυγούστου 2011,
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου, περιλαμβάνει δε δύο σκέλη τα οποία στηρίζονται
 - αφενός, στην έλλειψη αιτιολογίας ή στην ανεπαρκή αιτιολογία, καθόσον η Επιτροπή δεν αναφέρει για δύο από τις τέσσερις συμβάσεις την αιτιολογία και τα αποδεικτικά στοιχεία επί των οποίων βασίζεται η προσαλλόμενη απόφαση για να καταλήξει στην αναπροσαρμογή των επιλέξιμων δαπανών·